

Sant Joan a Palamós: el foc que encara uneix el poble

Quan arriba el vespre del 23 de juny, el passeig del Mar canvia de ritme. Les famílies surten al carrer, les terrasses s'omplen, els infants encenen bengales i l'olor de coca i pólvora s'escampa entre converses que s'allarguen sense pressa. Per a mi, Palamós, la meva segona residència, també és sinònim d'amistat: amb en Pere i l'Àngela, en Joan i la Cristina, la Teresa M. i les nostres famílies compartim aquesta festa que ens uneix. No és només una nit de festa: és una manera de retrobar-se i de reconèixer-se com a comunitat. Enmig d'aquest ambient, la missa de festa major recorda que la festa també pot ser acció de gràcies. És un moment per posar davant Déu la vida del poble, amb alegries i preocupacions, i agrair el do de la convivència. No és una peça aliena a la festa, sinó una altra manera de viure-la des de la interioritat. En un temps accelerat, encara hi ha petits rituals que sostenen la vida col·lectiva: anar al mercat, passejar pel port, saludar coneguts, fer el vermut o allargar una tertúlia quan el sol ja ha caigut. Són gestos senzills que creen pertinença. El Salm ho expressa amb força: "Aquest és el dia que ha fet el Senyor: alegrem-nos i celebrem-lo" (Salm 118,24). La festa no és fugida, sinó reconeixement de la vida com a do. L'escriptor Josep Pla ho sabia veure quan descrivia la vida quotidiana de la Costa Brava: tavernes, pescadors, converses lentes i places vives. I també el pensador Josep Maria Torralba recorda que l'ètica es juga en la quotidianitat. Sant Joan, amb el seu foc, simbolitza renovació: cremar el que pesa i obrir-se a la llum. Les fogueres i focs artificials formen part d'aquest imaginari compartit. També cal recordar el món mariner, tan present a Palamós i ric en símbols. La festa del Carme s'ha estès a molts ports, però el patró dels pescadors és Sant Pere, el pescador de Galilea. A Palamós, la nit de Sant Joan continua tenint aquest gust de poble viu. Perquè la felicitat sovint s'amaga en allò senzill: una conversa improvisada, una copa entre amics, el mar de fons i un cel que, per una nit, sembla més proper. "La llum resplendeix en la foscor, i la foscor no ha pogut ofegar-la" (Joan 1,5).

Font del document:

<https://www.diaridegirona.cat/opinio/2026/06/19/sant-joan-palamos-foc-encara-131538893.html>